

ще ѝ кажемъ: ето моята градина, може да си хвъркашъ, колкото искашъ. Тѣй прави Господъ, по сѣкия начинъ ще правимъ и ние. Азъ гледамъ какво правятъ въ България малкитѣ дѣца съ тия хубави пеперудки. Тази малка пеперудка си кацнала нѣкъдѣ, а малкитѣ дѣца я дебнатъ и полека съ прѣститѣ си я хванатъ за крилцата. Нѣкой пакъ тя излѣзе по-умна — хвъркне си. Майкитѣ не обръщатъ внимание на това. — Тѣ трѣбва да кажатъ на дѣцата си: дѣца, не хващайте пеперудкитѣ за крилцата, ще имъ изтриете прашеца и слѣдъ това не ще могатъ да хвъркатъ. Ние трѣбва да прѣстанемъ да хващаме тия пеперудки за крилцата! Азъ, като видя нѣкоя пеперудка, нѣма да я хващамъ за крилцата, да изтривамъ прашеца ѝ, да развалямъ хубавата ѝ дрешка, но ще ѝ кажа. кацни на ржката ми да се поразговоримъ малко. Тя ще походи малко по ржката ми, а азъ ще я питамъ: ти довольна ли си отъ живота си? Тя ще ми отговори, че е довольна, и азъ ще я оставя да си хвъркне. „Блаженъ онзи рабъ, когото господарьтъ му намѣри кога си дойде, че прави така“.

Сега, Господъ иде въ този свѣтъ! Казва се тамъ въ Евангелието, че слънцето ще потъмнѣе, луната нѣма да дава свѣтлината си, звѣздитѣ ще паднатъ. Какви ли не тълкувания е дала църквата на тия изрѣчения! Азъ давамъ друго едно обяснение и то много просто. „Слънцето ще потъмнѣе“ — това значи, че малко любовъ ще има въ църквата. „Мѣсечината нѣма да дава свѣтлината си“ — това значи, че църквата ще се обезвѣри, малко вѣра ще остане въ нея. „Звѣздитѣ ще